

In en Om

het Humanistisch Verbond

Mededelingen voor de leden / no. 4

Zomer

Weet u het verschil tussen een vleermuis en een humanist? Nou, een vleermuis houdt een winterslaap en de humanist houdt een zomerslaap! Flauw hè? Maar toch is het een feit, dat zo tegen eind mei de activiteiten van gewest en gemeenschap tot vrijwel nul reduceren om pas omstreeks september weer op te lopen.

Dat zal wel goed zijn. De boog kan niet altijd gespannen blijven en bijeenkomsten trekken in de zomer (zou die nog komen?) toch geen belangstellenden.

Maar of die zomermaanden nu helemaal renteloos voorbij moeten gaan wagen wij te betwijfelen. Want ten slotte zijn wij geen vleermuizen. Die sluiten in de herfst de ogen en wanneer ze in het voorjaar weer een eerste lodderige blik op de omgeving slaan, dan zijn ze al die tijd zo goed als dood geweest. De mens, dus ook de humanist, kan dat niet. Als die in de zomer op z'n rug in het zonnetje ligt te genieten van al het goede buiten en daarbij de ogen gesloten heeft, dan wil dat niet altijd zeggen dat hij slaapt. Nu ja, zo'n beetje wegdoezelen, een klein uiltje knappen.

Maar meestal ligt hij dan te mijmeren, wat gebeurd is trekt in zijn gedachten voorbij, hij ziet de dingen uit het dagelijks leven nu zo heel anders, hij bekijkt alles op een afstand. En veelal ligt hij ook plannen te maken, te fantaseren.

Kijk, daarin verschilt de humanist toch wel

hemelsbreed van de vleermuis. Dacht u dat zo'n beest zich om de toekomst bekommert, dat hij plannen maakt, dat hij fantaseert? Nee, als hij na enige maanden slapen weer tot het leven terugkeert, dan rekt hij zich eens uit, schurkt zich eens lekker en hup, daar gaat-ie weer als van ouds achter de muggen en de vliegen aan, net als vorig jaar, als honderd jaar geleden, als altijd. Da's niets voor de humanist. Die wil zo nu en dan wel eens wat anders, iets nieuws. Welnu, wanneer u de komende maanden languit ligt uitgestrekt in de hei, in het gras, in het zand of in een ligstoel en het zonnetje doet zijn best het u zo aangenaam mogelijk te maken en de zwaar geworden oogleden sluiten u af van de roezemoezige buitenwereld, mijmer dan eens over het H.V., ga dan eens na hoe het is en hoe het misschien ook zou kunnen zijn, pieker eens over nieuwe mogelijkheden, laat uw gedachten dan eens spelen met de kansen die er in het humanisme liggen, fantaseer er eens op los! En wanneer de aldus geactiveerde zomerslaap ten einde is, zet het resultaat van uw gepeinzen dan eens op papier, stap er mee naar uw bestuur of geef het aan de redacteur van „In en Om”, breng het in een vergadering of stel het op een praatavond aan de orde.

In alle ernst: maak u deze zomer eens ongerust over het Verbond! En maak uw medeleden ongerust!! *Er moet nodig wat gebeuren!* (Uit „De Loopmare”)

Terugblik

Het was een goede Landdag, en dat was het. De thuisblijvers hebben ongelijk gehad, behalve als zij niet de winterse koude hebben willen trotseren. Zelfs dat is niet waar, want de jeugd, die op het plein met overgave volksdansen liet zien, merkte geen kou.

Naar ik beluisteren kon, waren alle deelnemers van de diverse excursies bijzonder voldaan – behalve de thuisblijvers, dat wil zeggen, die op het terrein bleven. Ik kan alleen over het onvolprezen Gimbornpark oordelen, en uit naam van alle deelnemers de oude heer danken, die ons in staat stelde zo veel ongemene schoonheid te genieten. Er was zelfs een deelnemer, die ik ervan verdenk, alléén om het Gimbornpark de Landdag bezocht te hebben: weer een hommage aan de eigenaar.

Vox Humana en Kleinkunst viel in de smaak, al zouden wij misschien gaarne een volgende keer de vertaling van het Latijn erbij gehad hebben en zouden humanistisch opgevoede kinderen het eerste gedichtje, dat mevrouw De Goede voordroeg kunnen waarderen? Wat leedden de mensen van Coolen en het jongetje Bartje met zijn bruine-bonen-gebed voor ons! Bedankt, mevrouw De Goede!

Voor mij persoonlijk was wel het hoogtepunt, het knappe betoog van prof. Schaper met zo veel zin voor humor. De werkers, die de voorbereidingen getroffen hebben, zal het zeker deugd gedaan hebben, de deelnemers gelukkig en tevreden te zien vertrekken.

Hebben we contacten gelegd? De heer Dahler had het gevraagd. Of waren het golven, die elkaar raakten en weer uit elkaar gingen? M. B.-Sp.

Landdag Driebergen

Ja en nu is het al weer voorbij, onze Landdag. Met 300 deelnemers en ± 20 kinderen hebben we deze dag beleefd. Het weer was goed, de zon scheen en het was droog. Nu ja, het was te koud voor de tijd van het jaar, maar een kniesoor, die daar op let. 't Was prettig buiten zijn tijdens de excursies.

Er was even een kink in de kabel omdat we verzuimd hadden deze tochten aan te vragen, maar ten slotte was toch ieder vertrokken. In die tijd gaf het bestuur de zaal een wat gezelligere aanzien.

Om 13 uur kwamen de eersten weer binnen-druppelen. We verwelkomden ze met hete, heerlijke geurige soep, die ieder genoot bij de meegebrachte boterhammen.

Nadat de jeugd om 14.30 vertrokken was om gezamenlijk onder goede leiding spelletjes om te doen, zong Vox Humana voor ons. De dirigent, de heer Van den Berg, leidde elk nummer met enige woorden in. Het programma bestond uit stukken, die afwisselend waren van stemming. Op het „Odi et Amo” (kort, fel en snel) volgde het vrolijke „Daar was e wuf die spon”. Hierna beluisterden we „Creupelken en het meiske fijn” en „O my love”, alle meerstemmige liederen. In „Fairest Isle” werd éénstemmig een mooie melodie ten gehore gebracht. Als bijzonderheid prijken op het programma 3 Notturmi van Mozart. De tere sfeer,

die dit koor weet op te roepen, hebben we met vreugde ondergaan.

Mevrouw De Goede boeide daarna de zaal met haar beeldende voordracht: „Nacht is niet boos” van Marie Boddaert, een stuk uit „Bartje” van Anne de Vries en het verhaal over de nieuwe bokkewagen uit een boek van Antoon Coolen.

Dit alles vormde de omlijsting en inleiding van de rede van prof. dr. Schaper, die in zijn rede „Voor een open Humanisme” een lans brak voor het openstaan van de humanist voor de stromingen van deze tijd, opdat het Verbond ook voor de mens van deze tijd, wat zal mogen betekenen. Indien wij niet open staan voor invloeden van buiten, vreest spreker verzuiling en secte-vorming. Het Verbond is door een groep trouwe werkers opgericht, maar heeft de toewijding van velen om het in zijn wording te schragen en de basis te verbreden.

Om ± 17 uur sloot de voorzitter deze bijeenkomst met een kort woord van dank aan alle medewerkers en een „Tot Weerziens” tot alle aanwezigen. Ieder haalde nog in de kantine van het Grote Bos een kop thee of koffie, en spoedig daarna waren allen vertrokken op weg naar huis.

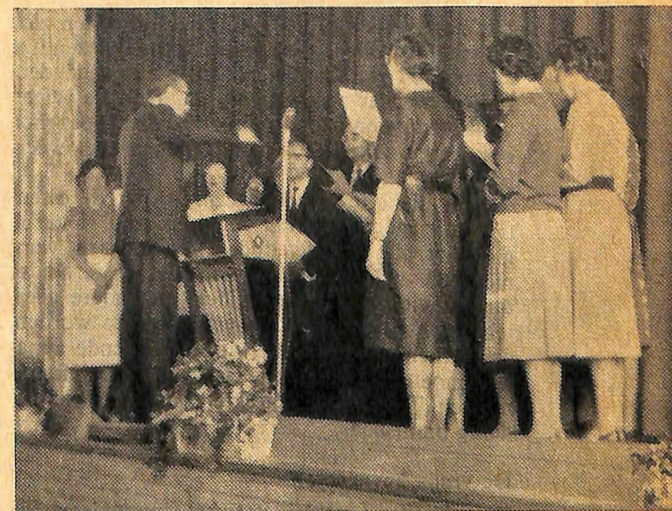
De collecte voor de St. Praktisch Humanisme heeft f 122,- opgebracht.

J. B.-R.

Landdag Driebergen
Prof. dr. Schaper spreekt...

(foto Tilman)

Landdag Driebergen
Vox Humana zingt...

(foto Tilman)

Het Humanistisch Thuisfront

Door onze gemeenschap Laren/Blaricum is enige weken geleden een bijeenkomst belegd, waar twee humanisten, t.w. dr. Nordlohne, lid van het hoofdbestuur van het Thuisfront en drs. Herbers hun meningen over de betekenis en wenselijkheid van humanistische bemoeienis met soldaten ten beste gaven. Het werd grotendeels een gesprek over de aanvaarding van de landsverdediging en het pacifisme, maar daarom niet minder belangwekkend. Hieronder laten we een verkort verslag volgen, dat in een plaatselijk blad verscheen. Opnieuw heeft de gemeenschap Laren/Blaricum van het Humanistisch Verbond blijk gegeven, dat zij buitengewoon interessante onderwerpen ter behandeling en ter discussie weet te stellen.

Kernpunten

In deze tijd van dreiging met atoomwapens staan militarisme en pacifisme bij velen in het middelpunt van de belangstelling. Is de geestelijke verzorging van onze militairen, voor de buitenkerkelijken opgedragen aan het Humanistisch Thuisfront, te aanvaarden of dient zij worden afgewezen?

In het Humanistisch Verbond bestaan daarover verschillende meningen. Een groot percentage vindt het Humanistisch Thuisfront wenselijk en noodzakelijk, een ander deel – de uitgesproken pacifisten – wijzen elke bemoeienis met het militaire apparaat, dus ook het Humanistisch Thuisfront, af.

Over deze twee zienswijzen hebben woensdagavond in de Openbare Leeszaal onder leiding van de voorzitter van de plaatselijke gemeenschap, de heer E. Gerson Lohman, de heren dr. E. Nordlohne uit Amsterdam (pro) en drs. H. Herbers uit Bilthoven (contra) uitvoerig van gedachten gewisseld.

Internationaal probleem

Dr. Nordlohne stelde, dat het militaire vraagstuk geen nationaal, maar een internationaal probleem is. In steden, provincies en landen is wel gezag over het individu, in groter verband echter niet.

De rechtstaat is een wezenlijk kenmerk van onze parlementaire democratie. De vorm die Nederland kent noemde de heer Nordlohne de beste, die er op de wereld bestaat. Een overheid, die onpartijdig is, probeert de Nederlandse rechtvaardigheid te betrachten.

„Wij leven”, zo zei de heer Nordlohne, „in een samenleving, die de mens in geestelijk en lichamelijk opzicht eerbiedigt”.

Verbondenheid

Die gevoelens van verbondenheid strekken zich uit tot alle volken. Het is één van de wezenlijke kenmerken van de Westeuropese mogendheden. Indien men er van uitgaat, dat men het eigen volksleven wenst te continueren, dan moet men ook bereid zijn het te verdedigen en het weerbaar te maken.

Dan dient te worden gezorgd, dat de essentiële diensten zo veilig mogelijk zijn. Daarbij gaat het niet om het doden van mensen, want niemand wil oorlog. Indien de Nederlandse samenleving met haar vrijheid en andere geestelijke waarden waard is verdedigd te worden, dan zullen we ook het daartoe geëigende apparaat moeten aanvaarden. Daarvan is het Humanistisch Thuisfront een klein deel en als zodanig onmisbaar.

De vrede bevorderen

Drs. Herbers stelde, dat het humanisme de taak heeft de vrede te bevorderen en hij hoopte, dat de mensheid zich in die richting zal ontwikkelen. Hij was het eens dat de vrijheid

waard is verdedigd te worden, maar niet met militaire middelen. Het militarisme heeft tot taak op te voeden tot vernietiging en dat kan door een humanist nooit worden aanvaard. De verdediging van land en volk is uiteraard twijfelachtig in deze tijd van benauwende wapens. Elke oorlog leidt tot 'n massaslachting en daaraan kan een humanist zijn medewerking niet geven.

Strijdende organisatie

Het Humanisme is in zijn geschiedenis altijd een strijdende en dynamische organisatie geweest en het heeft geen zin, als het niet tegelijkertijd een maatschappelijke beweging is. Als bezwaar tegen het Humanistisch Thuisfront zag drs. Herbers, dat men dan in wezen toch medewerking verleent aan het militaire apparaat. Bovendien wil hij niet, dat de geestelijke raadsman de functie van aalmoezenier of veldprediker krijgt. Drs. Herbers verklaarde zich volledig afzijdig te willen houden van de geestelijke verzorging van de militairen. Hij wilde de harmonie van de enkeling herstellen en hem

Haagse „Actie - Steunfonds”

In de stemmige aula van het Haagse Grotius Lyceum vond donderdag 10 mei een bijzondere bijeenkomst plaats. Het bestuur van ons Steunfonds Praktisch Humanisme had een uitnodiging gericht tot de vele helpers en helpsters aan de Haagse „Actie-Steunfonds” voor een feestelijke afsluiting van het zeer omvangrijke werk dat in de achterliggende maanden was gepresteerd. Velen hadden hieraan gevolg gegeven.

In zijn openingswoord bracht dr. D. H. Prins namens het Stichtingsbestuur hartelijk dank voor de toewijding waarmee aanwezigen en niet aanwezigen hebben samengewerkt aan het welslagen van de beoogde financiële actie. Dit werk kan beschouwd worden als een nuttig experiment dat tot voorbeeld kan strekken aan andere Gemeenschappen.

Na een korte toelichting door de heer P. A. Pols werd een film vertoond van de Vereen. voor Geestel. Volksgezondheid, betrokken op een der vele levensproblemen waarmee ook de humanistische geestelijke verzorging in de praktijk wordt geconfronteerd.

De heren Wolters en Van der Hoog verleenden belangeloos hun medewerking aan het kunstzinnig gedeelte van het aangeboden programma. Twee werken van Händel en Dvorak voor viool en piano werden door hen op boeiende wijze ten gehore gebracht.

In een geanimeerd samenzijn werd tijdens het tweede gedeelte van deze avond een fraaie

zo voldoende weerbaar maken voor de gevaren die hem omringen.

Internationaal recht

In zijn repliek stelde dr. Nordlohne, dat z.i. een verdedigingsoorlog is toegestaan als zij gebaseerd is op een internationaal recht, vergelijkbaar met de strafverordening in stad en land.

De moeilijkheid is evenwel, dat er geen internationaal recht is en daardoor ook geen binnennationaal machtsmiddel om dat respect af te dwingen. Hij pleitte voor een sfeer van vertrouwen tussen de mensen en waarschuwde ervoor van het Humanistisch Verbond geen politieke partij te maken. Uitvoerig besprak hij vervolgens nog het werk van het Humanistisch Thuisfront met zijn militaire tehuizen en zijn vormingscentra. Drs. Herbers was wel bereid deze laatste – waarin bezinning op levensvragen plaatsvindt – te accepteren. De tehuizen en de geestelijke raadslieden wees hij af.

Uiteraard volgde op deze inleidingen een interessante gedachtenwisseling, waaraan door vele van de talrijke aanwezigen werd deelgenomen. Voorzitter Gerson Lohman kon in zijn slotwoord dan ook gewagen van een buitengewoon geslaagd gesprek, dat bijzonder verhelderend heeft gewerkt.

wisselbeker overhandigd aan het bestuur van de Haagse Gemeenschap. En om de reden tot deze genoeiglijke avond waar te maken gaf de heer Pols een overzicht van de situatie waarin zich het Steunfonds nu bevindt.

Uit de cijfers is gebleken dat in de periode van 1 mei tot 10 mei vanuit Den Haag aan bijdragen werd ontvangen f 9.740,31. Dit was in dezelfde periode in 1961 f 3.429,32.

Het aantal *nieuwe* contribuanten in de eerstgenoemde periode steeg met 682.

Een overzicht van de werkzaamheden van het Steunfonds bewees de mogelijkheid om in onderlinge samenwerking tot verrassende resultaten te komen. Het in totaal bijeengebrachte kapitaal van f 77.657,95 was hiervan een sprekend voorbeeld.

Met recht mag het actieve Stichtingsbestuur bij dit alles aantekenen, eerst dan tevreden te zijn wanneer een ruime overschrijding van de eerste f 100.000,- zal zijn gewaarborgd, gezien de noodzakelijke uitbreiding van werkzaamheden die dienen te worden gefinancierd.

Vanuit de Haagse Gemeenschap, die hiervoor een nieuwe stoot heeft gegeven, diende deze feestelijke bijeenkomst tevens als uitnodiging aan de andere Humanistische Gemeenschappen in den lande, hun krachten te geven aan de „Actie-Steunfonds”.

Moge een serie feestavonden hiervan het resultaat zijn!

De heer Pols secr.-penningmeester van het Steunfonds aan het woord...

De geschiedenis van het Verbond

Herhaaldelijk is ons gebleken, dat er heel wat leden zijn, die van het ontstaan en de motieven tot oprichting van het Verbond maar bitter weinig afweten. Toch is daarvoor wel belangstelling, hetgeen dikwijls tot uiting komt in de vragen na een inleiding. Het is bovendien te begrijpen, dat vooral zij, die nog niet zo lang lid zijn, niet op de hoogte zijn met wat zich in het „grijze” verleden heeft afgespeeld.

Voor wat de eerste tien jaren betreft, kan men in die leemte voorzien door het boekje te lezen dat ons H.B.-lid Bonger ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan heeft geschreven met de titel „10 jaar Humanistisch Verbond”. De meeste brochurehandelaren hebben het wel in voorraad en anders is een kaartje aan het Centraal Bureau voldoende, om een exemplaar machtig te worden. De officiële prijs is f 1,75, maar gedurende enige tijd kunnen belangstellenden voor f 0,50 van de nog aanwezige voorraad een deeltje krijgen. Laat u dit buitenkansje niet ontgaan.

Om de belangstelling enigszins te prikkelen, stellen we ons voor af en toe in dit blad er een hoofdstuk uit op te nemen. We beginnen vandaag met:

I. de prehistorie

Zaterdag 17 november 1945 waren, in Hotel Noord-Brabant aan het Vreeburg te Utrecht aanwezig: F. van den Berkhof, C. de Boer, H. Bonger, dr. J. Brandt Corstius, P. Faber, J. P. van Praag, J. Rogge, ir. P. Schut, dr. G. Stuiveling en M. Warffemius. Zij waren uitgenodigd door een commissie van overleg bestaande uit F. van den Berkhof, J. P. van Praag en dr. G. Stuiveling.

Voorzitter Stuiveling opent om 3 uur de vergadering en wijst erop dat het humanisme in de huidige situatie van ons land steeds meer het gevaar loopt in een hoek te worden gedrongen en dat de buitenkerkelijke mens alleen staat. Daartegen zal georganiseerd stelling moeten worden genomen. Om hierover van gedachten te wisselen en om te komen tot een organisatie van buitenkerkelijken in Nederland, is deze vergadering belegd. De uitgenodigden die deze bijeenkomst niet konden bijwonen, dr. C. D. J. Brandt, mevr. D. Heroma-Meilink, H. van Laar, dr. D. Loenen, mevr. mr. E. Ribbius Peletier, B. W. Schaper, prof. dr. J. Tielrooy, mr. J. in 't Veld, S. Vestdijk en mr. H. B. J. Waslander hadden allen verklaard in principe te voelen voor dit initiatief.

Van Praag houdt dan een korte inleiding, waarin hij betoogt, dat door de verwereldlijking van de cultuur in de laatste eeuwen een aanzienlijke onkerkelijke massa is ontstaan, die veelal tot geestelijk nihilisme is vervallen. Aan de andere zijde bestaat bij de godsdienstigen veelal weinig begrip voor de betekenis van een wijsgerig en redelijk verantwoord humanisme. Daarom zal een humanistische beweging voor een tweeledige taak komen te staan: 1. filosofische bezinning op de grondslagen en verdediging van het goed recht van een ongodsdienstig humanisme, 2. verdieping van het humanistisch levensbesef van de onkerkelijke massa. De vele variaties van het humanisme – sceptisch, positivistisch, creatief en kosmisch – hebben gemeen de eerbied voor de mens als drager van waarden, die niet van zijn persoonlijke willekeur afhankelijk zijn. Een humanistische beweging zal, in politiek opzicht, algemeen moeten zijn, dus toegankelijk voor alle politieke richtingen, maar wel zal de democratische rechtsstaat door allen aanvaard moeten worden en eveneens de bereidheid om, indien nodig, radicaal in te grijpen op sociaal gebied. Van Praag stelt ten slotte voor het initiatief te nemen tot oprichting van een organisatie van humanisten in Nederland.

Hierop volgt een gedachtenwisseling, waarbij bleek dat Brandt Corstius de vormgeving

van het humanisme zeer belangrijk achtte, waarbij Faber verklaarde dat de op 31 mei opgerichte Stichting voor Maatschappelijk Werk op Humanistische Grondslag graag de volle medewerking zou verlenen, waarbij Schut opmerkte, dat als de beleving van de kosmische samenhang met nadruk erkend werd, het Religieus Humanistisch Verbond, dat 7 juni 1945 te Amersfoort was opgericht zou kunnen medewerken en waarbij De Boer het gewent achtte dat de nieuwe beweging zich zou aansluiten bij een gewijzigd Instituut voor Arbeiders Ontwikkeling, omdat hij meende dat alle cultuurvernieuwing in laatste instantie van het socialisme zal moeten uitgaan.

De voorzitter constateerde dat er een grote mate van overeenstemming blijkt te bestaan en stippelde de te volgen procedure uit.

Stuiveling draagt hierop de leiding van de vergadering over aan Van Praag. Er wordt meegedeeld, dat Stuiveling, door drukke werkzaamheden niet langer in de voorlopige commissie van overleg zitting zal kunnen nemen. In zijn plaats treedt Brandt Corstius.

Van Praag stelt voor in principe over te gaan tot het benoemen van een administrateur en stelt als zodanig F. van den Berkhof voor. Dit voorstel wordt aanvaard. Daarop werden twee commissies benoemd, een beginselcommissie, waarvoor uitgenodigd zouden worden dr. C. Brandt, dr. D. Loenen, mevr. dr. A. Romein-Verschoor, ir. P. Schut, dr. G. Stuiveling, mr. J. in 't Veld en M. Warffemius en een organisatiecommissie, waarin zitting zouden nemen C. de Boer, P. Faber, mevr. D. Heroma-Meilink, H. van Laar, J. Rogge en mr. H. J. B. Waslander. Van Praag en Van den Berkhof zouden van beide commissies deel uitmaken. De commissie van overleg werd gemachtigd andere personen aan te trekken. De namen van prof. H. R. Hoetink en prof. H. J. Pos werden genoemd. De eerste omdat Hoetink voor de Ned. Volksbeweging een preadvies had geschreven over het moderne humanisme, naast prof. Pompe over het R. Katholicisme en prof. Kohnstamm over het Protestantisme. Er zou een ontwerp-circulaire worden gereedgemaakt, waarop de initiatiefnemers eventuele kritiek zouden kunnen uiten en besloten werd dat ieder van hen een lijst met namen zou inzenden van personen, die voor de oprichtingsvergadering uitgenodigd zouden kunnen worden. Om 5 uur werd deze vergadering gesloten.

(Wordt vervolgd)

Geen lid? Toch een band!

Maak uw vrienden sympathisant!

Werkgroep in Den Bosch

Door leden uit Den Bosch en omgeving is in samenwerking met het gewestbestuur een werkgroep opgericht, teneinde het onderlinge contact te bevorderen en eventueel tot vorming van een gemeenschap te komen. De groep is al enkele malen ten huize van één der leden bijeen geweest en zal in het komende seizoen regelmatig bijeenkomsten organiseren. Enkele openbare vergaderingen staan ook op het programma. Correspondent van de groep is ir. A. Bakker, Philips II straat 57, tel. 32868.

Congres 1963

Het tweejaarlijks congres van het H.V. zal volgend jaar in Leiden gehouden worden op 20 en 21 april. De zaal is al besproken en onze Leidse gemeenschap gaat ná de vakantie aan de slag om er voor te zorgen, dat de organisatie klopt.

De vakantieplannen voor 1962 zijn hieronder aangegeven.

A. Buitenwerk-commissie

Kinderkamp 10-12 jarigen

Onder leiding van de heer en mevrouw Wegelaar, Erasmusgracht 23 III, Amsterdam, tel. 020-83919, is er dit jaar weer een kamp voor 10-12 jarigen. De Korenbloem in Elspeet is voor de week van 14 tot 21 juli gereserveerd. De prijs bedraagt f 39,50 inclusief f 2,- zakgeld. Aanmeldingen en inlichtingen bij de leiding.

Tentenkamp 13-15 jarigen

Twee kampen op Texel van maximaal 24 personen en wel van 31 juli-10 augustus en van 18 augustus tot 28 augustus. Het eerste kamp is vrijwel vol geboekt.

Leiding P. van Soelen, de Genestetlaan 3, Bilthoven, tel. 03402-4468, waar men zich op kan geven en nadere inlichtingen kan vragen. De prijs bedraagt f 50,- voor 10 dagen.

Zeilkamp

Onder leiding van de heer en mevrouw Plettenberg-Sweid wordt wederom een familiezeilkamp georganiseerd en wel van 4-18 augustus a.s. De prijs bedraagt f 65,- per week. (alles inbegrepen). Zelfstandige deelnemers moeten 18 jaar zijn of ouder. Kinderen vanaf 11 jaar, mits onder leiding der ouders.

Men verblijft in een groot huis aan het water met 4 en 6 persoons kamers.

Aanmeldingen bij de leiding. Aangezien er slechts plaats is voor 26 deelnemers wordt spoedige aanmelding geadviseerd.

Betalingen voor de onder A genoemde kampen kunnen geschieden op postrekening 304.960 t.n.v. Het Humanistisch Verbond Utrecht, onder vermelding van de naam van de deelnemer en het kamp waaraan deelgenomen wordt.

B. De H.J.B. (Hum. jeugdbeweging).

Voor 16-22 jarigen organiseert de H.J.B.:

1. Twee zeilkampen te Langweer en wel van 21-28 juli en van 18-25 augustus. Prijs f 50,- per week.
2. Een tentenkamp op Texel van 10-18 augustus. Prijs f 28,- per week. Inlichtingen en aanmelding bij: Jeanet Veenstra, Zocherstraat 62 II, Amsterdam, tel. 020-123135.

Topkaderconferentie

De halfjaarlijkse TKC in Nunspeet werd dit voorjaar later gehouden dan gebruikelijk, teneinde de gewestbestuurders in de gelegenheid te stellen over het jaarverslag van het hoofdbestuur hun opmerkingen te maken. Daarvan werd op zondagmorgen dan ook ruimschoots gebruik gemaakt.

Zaterdagmiddag heeft voorzitter Van Praag het belang van het gewest en de noodzaak van een goede gewestelijke organisatie uiteengezet, terwijl organisatie-secretaris Polet 's avonds gesproken heeft over de plannen, die het dagelijks bestuur voor 1962 heeft opgesteld en die ter hand genomen moeten worden. Het accent viel hierbij vooral op de versterking van het ledental.

Beide toespraken zijn op de band opgenomen en de besturen van gemeenschappen kunnen ze bij het Centraal Bureau in bruikleen ontvangen.

Nieuws uit de gemeenschappen

Het is niet nieuw, wat *Apeldoorn* voor zijn leden, die om 10 uur op zondagmorgen een lezing wilden bijwonen en toch ook de radio-toespraak niet wilden missen, gedaan heeft. Ze hebben heel gewoon een toestel in de zaal gezet, zodat daarmee het probleem was opgelost. Het gebeurt wel eens meer, maar we vonden het toch wel nuttig, het hier te vermelden.

In *Beverwijk* blijkt de al jaren goed lopende gespreksgroep zo groot te worden, dat er een tweede bij moet komen. Dat is een plezierig geluid.

Het lijkt onbelangrijk, maar als men in *Zandvoort* er voor zorgt, dat de bijeenkomsten in een zaaltje gehouden worden, dat gelijkvloers ligt, zodat ook de leden die slecht ter been zijn er makkelijk kunnen komen, dan kunnen andere gemeenschappen daar een voorbeeld aan nemen.

In navolging van de federatie Amsterdam heeft nu ook *Den Haag* alle bestuursleden, functionarissen enz., die hun echtgenoten, verloofden en wat dies meer zij konden meebrengen, gedurende een zaterdagmiddag en -avond in een wat minder vergaderachtige sfeer bijeengebracht. Er waren groepsdiscussies, een gezamenlijke broodmaaltijd, een inleiding, en vooral een mogelijkheid om elkaar te ontmoeten.

Ook in *Enschede* bleek de behoefte te bestaan, dat er bij een begrafenis of crematie van een buitenkerkelijke van humanistische zijde gesproken wordt. Men heeft nu enkele leden gevonden, die dat werk willen doen. Dit is een vorm van dienst aan de samenleving, waarvoor ook elders aandacht gevraagd wordt.

Utrecht heeft een geslaagd week-einde achter de rug in Bennekom, waar een veertigtal leden met kinderen aan deelnamen. Het was een proef, maar men zal het nu wel eens herhalen. De bijeenkomst op 4 mei, waar zeer veel buitenkerkelijken aanwezig waren, was niet alleen bijzonder stijlvol, maar heeft een goede pers gehad.

Opvoedingsmoeilijkheden, de school, de veranderde positie van de vrouw en nog veel

Nieuws uit de gewesten

Utrecht/Het Gooi heeft met hulp van Zeist voor een goede landdag gezorgd. Hoe tevreden men was, blijkt uit de twee verslagen, die we van deelnemers ontvingen en elders zijn afgedrukt.

Die landdag heeft ook gevolgen gehad. Het bestuur van ons geweest *Zuid-Holland-Noord* was niet alleen uit belangstelling aanwezig, maar tevens met het vooropgezette doel, om te kijken hoe of zo'n evenement aansloeg. En het was blijkbaar zo enthousiast, dat meteen maar besloten is in 1963 als gastheer op te treden. Men heeft het oog op een ideale gelegenheid met excursies op het water en voor de landrotten bezoeken aan musea enz. Zodra de plannen vaste vormen hebben aangenomen, horen we wel meer.

Groningen had in Zuidlaren een plezierige studiedag. De hoofdschotel was een inleiding over Europese eenwording door mr. Doelman uit Utrecht. Een interessante discussie heeft na de inleiding plaatsgevonden, waarbij op verschillende vragen dieper kon worden ingegaan. Iedereen was heel tevreden.

En op zondag 8 juli vindt de jaarlijkse familiëdag plaats in Noordlaren, het mooie dorp op de Hondsrug. Veel plezier en mooi weer.

meer kwamen ter tafel op een gespreksavond in *Goes*, waar een zeer hechte gemeenschap is ontstaan. En aangezien de secretaris net voor de tweede keer vader geworden was, ontbraken de beschuiten met muisjes niet.

Ook *Eindhoven* gaat meer aandacht besteden aan de geestelijke verzorging. Men heeft enkele leden als medewerkers van de raadsman gevonden, welke laatste plaats echter vacant is. Maar uit het een groeit het ander, hoofdzakelijk is, dat er een begin gemaakt wordt.

In *Bussum* gaan de eerste maanden, ondanks de zomer, de huiskamerbijeenkomsten gewoon door. De discussie tussen Nordlohne en Herbers in Laren (zie voor een verslag hierover op een andere bladzijde) over het Humanistisch Thuisfront zal in kleine kring worden voortgezet.

Ze zijn inmiddels vanuit *Dordrecht* een bezoek aan het glasmuseum in Leerdam gaan brengen. En, om met de secretaris van de gemeenschap te spreken, ze groeien daar als de eiken, langzaam maar gestadig.

Op het programma van *Laren/Blaricum* staan voor het komende seizoen ook de vorming van enkele gespreksgroepen. Na een aantal jaren van sterk optreden naar buiten dus wat meer bezinning naar binnen.

Hilversum heeft inmiddels een gezamenlijke tocht naar Amsterdam achter de rug, met een bezoek aan het Rembrandthuis onder leiding van de heer Ton Koot, een wandeling door de oude binnenstad, een maaltijd en een rondvaart. En de bejaarde leden, die graag een weekje naar De Ark willen, kunnen op de hulp van de gemeenschap rekenen.

Ook *Hengelo* heeft nu een damesgroep opgericht, die ook praktisch werk wil gaan doen. Ook in de gemeente zelf wil deze groep haar woordje meespreken.

We eindigen met *Leeuwarden*, waar de nieuwe vorm en groter omvang van het blad van de gemeenschap het mogelijk maken, dat er al een stevige discussie aan de gang is. Zowel de politieke partijen als onderwijsvraagstukken vormen de hoofdschotel.

In *Limburg* heeft het contact met een groepje bestuurders van de Duitse zustervereniging tot gevolg gehad, dat men wederzijdse ervaringen gaat uitwisselen. Eén van onze gewestbestuurders gaat een bijeenkomst in Duitsland bijwonen, waar het vraagstuk van de stijlvorming ter sprake komt. En onze Duitse vrienden waren met enkelen present bij de opening van het huis in Brunssum.

Testamentaire Beschikking

Degenen die het Humanistisch Verbond willen gedenken bij testamentaire beschikking, verzoeken wij daartoe de volgende vorm te kiezen:

'Ik vermaak aan het Humanistisch Verbond te Utrecht de som van uit te keren binnen maanden na mijn overlijden, vrij van alle kosten en rechten'.

Onze sympathisanten

Hoewel er van de kant der gemeenschappen belangstelling genoeg bestaat voor deze mensen, en men hen voor alle bijeenkomsten uitnodigt, is er van een werving nog nauwelijks sprake. Wie zich als sympathisant aanmeldt, doet dat voornamelijk als gevolg van de actie die zonder veel ophef vanuit het Centraal Bureau gevoerd wordt.

De resultaten zijn tot op heden zeer bevredigend. Eind maart was het eerste duizendtal bereikt en inmiddels hebben we er al meer dan 1200. Het zou wel aardig zijn als het wat harder ging en daar kunnen de leden veel aan doen. Natuurlijk eerst proberen iemand tot lid te maken, maar als dat nog niet lukt, is het sympathisantschap meestal wel binnen het bereik der mogelijkheden.

Bezoek aan emigranten

Wie „Mens en Wereld” leest, heeft daarin een gesprek aangetroffen met mej. Ter Heege, lid van onze emigratie-commissie, die eind van dit jaar op uitnodiging van de Nederlandse Emigratie Dienst een bezoek gaat brengen aan Australië en Nieuw-Zeeland. Omdat ze een maandje langer kan blijven dan oorspronkelijk in de bedoeling lag, zal ze ook trachten Nederlandse humanisten te bezoeken, waarmee al jaren lang per brief contact wordt onderhouden. Op die manier wordt het wellicht mogelijk het aantal steunpunten, waarheen nieuwkomers verwezen worden, wat uit te breiden en bovendien belangstelling te wekken voor het georganiseerde humanisme.

Er zijn al wel enige groepen van humanisten in Australië aanwezig, maar dat aantal kan nog aanzienlijk vergroot worden.

Het hoofdbestuur besprak...

in zijn vergadering van 26 mei allereerst de stand van het ledental. Er is een regelmatige toename, die wel groter zou kunnen zijn, maar toch niet onbevredigend is. Het aantal dankjes is echter nog te groot. Wat opvalt is verder een niet onaanzienlijke verhoging van de betaalde contributie.

Hoewel er alleen maar vanuit het Centraal Bureau aan wordt gewerkt, neemt het getal van de sympathisanten regelmatig toe. Het bedrag eind maart 1000, eind april 1072 en eind mei 1116. Besloten werd dit jaar de gemeenschappen op te wekken meer aandacht aan ledenwerving en het winnen van sympathisanten te besteden.

Het hoofdbestuur was vertegenwoordigd bij het 10-jarig bestaan van het Belgische Humanistisch Verbond en bij de opening van de dependance van het kinderruis Ellinchem van de Stichting Kinderhuizen van Humanitas. Besloten werd zich ook te laten vertegenwoordigen bij de jaarlijkse ledenvergadering van de Federatie Ankerclubhuiswerk.

Het H.B. benoemde wederom een aantal raadsleden en wel vijf voor de inrichting van justitie en bovendien, i.v.m. haar reis naar Australië mej. Ter Heege als raadvrouw voor emigranten. Een aantal roeyementen wegens wanbetaling werd goedgekeurd.

De leden van de verschillende Verbondscommissies werden voor een jaar benoemd, evenals de vertegenwoordigers bij de gewesten en federaties en bij verschillende organisaties, waarmee het Verbond betrekkingen onderhoudt.

Uitvoerig werd gesproken over de nota inzake de bemoeiingen van het H.V. met het vormingsonderwijs, waarbij tevens de opleiding van toekomstige vormingsleiders onder de loep werd genomen. Een voornaam punt van de agenda was het ontwerp van een verklaring over de politieke situatie in de wereld, welk ontwerp op het internationale congres in Oslo ter sprake zal komen.